

ve den holdning, at sådan bør det være, men jeg bliver bare forvirret, i det øjeblik man siger, at det er af hensyn til barnet, man gør det. For hvis man gør det af hensyn til barnet, er det vel også væsentligt at vide, hvordan børn har det med henholdsvis homoseksuelle og heteroseksuelle forældre.

Hvis det er sådan, at fru Pia Christmas-Møller og jeg kan blive enige om, at børn har det lige godt eller lige dårligt, og at det ikke er afhængigt af forældrenes seksuelle orientering eller af, om det er to kvinder eller to mænd eller et blandet par så at sige, der er forældre, lider barnet vel ingen skade eller bliver ringere stillet. Det er sådan set bare et ønske, vi kan have, og som ikke har noget at gøre med, hvordan børnene har det.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu forholder det sig sådan, at en undersøgelse kun kan sige noget om det, man undersøger. Hvad kan man undersøge? Man kan kun undersøge det, man spørger om. Og her er det typisk fysiske ting og ting, man er i stand til at formulere.

Vi er i den konservative folketingsgruppe af den opfattelse, at det i udgangspunktet er en fordel for et barn at blive påvirket både af det mandlige billede og af det kvindelige billede under opvæksten. Det mener vi faktisk også, når det drejer sig om folkeskolen, daginstitutionerne og lignende. Alt andet lige er det en fordel at få påvirkninger fra begge køn.

I øvrigt må jeg sige til hr. Kamal Qureshi, at det stadig væk er sådan, at det er en forudsætning for livet, undfangelsen, at både en mand og en kvinde på en eller anden måde er involveret. Det må vi dog kunne blive enige om er en videnskabelig kendsgerning.

Så det korte af det lange er jo, at homoseksuelle bestemt er i stand til at give fysisk omsorg og også kærlighed og alle mulige gode ting, men at man altså ikke kan lave om på kønnet, og vi tror på, at det er en fordel at få påvirkning fra begge køn.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Som det er sagt før, er det et glimrende lovfor-slag – jeg takker for de venlige smil. Det er et ud-mærket lovforslag, der ligger her, og der er klare

forbedringer på en række punkter. Det gælder ægdonation, hvor alle kvinder nu kan give æg i modsætning til i dag, hvor det kræver, at man selv er i behandling med kunstig befrugtning, og så gælder det opbevaringstiden, der nu forlænges til 5 år. Det er klare forbedringer, som jeg tror vi alle er enige om.

Der er så nogle punkter, hvor vi ikke er enige, og hvor vi er medforslagsstillere til nogle ændringsforslag. Det ene, jeg vil komme ind på, drejer sig om det her med anonymitet. Som udgangspunkt er vores holdning, at det er barnets tarv at kende sit biologiske ophav. Derfor har vi – også i erkendelse af at det er meget kompliceret stof, og at der også er spørgsmålet om, hvordan det vil virke, hvis man over night indførte et krav om, at nu skulle alle donorer være kendte og ikke anonyme – kigget på muligheden for at indføre et tostrengt system, som rummer den fordel, at det vil give en valgmulighed både for donorerne, der vil kunne vælge at være anonyme eller ikkeanonyme, og for forældrene, der kan vælge anonym donor eller ikkeanonym donor. Det synes vi på mange måder, i hvert fald på skrivebordsplan, rummer nogle muligheder.

KI. 15.05

Men hvis vi skulle have den her model op at stå, ville det kræve et noget grundigere arbejde, og vi har spurgt ministeren, som har afvist det. Derfor har vi faktisk heller ikke været i stand til at komme med en mere konkret model for, hvordan man kunne lave det her, og det beklager vi dybt, for vi tror på, at det kunne være en forbedring set fra børnenes vinkel. Den er der jo mange, der er optaget af her i dag, så det kunne passende være noget, vi kiggede lidt nærmere på, og vi vil fortsætte med at slå for den her forbedring af anonymiteten.

Det bringer mig over til at omtale det andet ændringsforslag, som handler om 100 pct. infertile par, og der mener vi, at sådan som et moderne samfund fungerer, er det et mærkeligt sted at sætte grænsen, at vi ikke vil give kunstig befrugtning til par, hvor både kvinden og manden er infertile.

Det er en kunstig grænse på den måde, at vi jo for længst har sagt, at den der meget klassiske kernefamilie baseret på biologisk ophav, far, mor og børn, har vi sådan set forladt. Jeg læste engang, at det er noget i retning af 9 pct. af husholdningerne i det her land, der består af far, mor og børn, så man kan rolig sige, at det ganske Danmark har bevæget sig i en helt anden retning. Det er jo ganske få, det drejer sig om,